

ΠΙΝΥΘ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομή ἑτησία δρ. 6. — Καταχώρησ. ὁ στίχος λ. 30.	ΠΑΤΡΑΙ
'Οδὸς Μκιζῶνος.	Λευθωντῆς Σ Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος	1 Μαΐου 1897

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπ. 30.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομολογία Ἀρ. Πάγου (1897) Πολιτικῆ.
Νομολογία Ἐφετείου Πατρῶν (1896)

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

'Αριθ. 17 (1897) Τμ. Α'.

Εισηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Π. ΒΑΛΒΗΣ

Δήλωσις φυτεῶν φόρος ἐπικαρπίας — ἀπαλλαγὴ πληρωμῆς διὰ παρελθόντα ἔτη — ἀγωγή ἐνοικιαστῶν κατὰ Δημοσίου ἀπαράδεκτος — ἐσφαλμένη ἔρμηνεῖα αἰτιολογιῶν ἀποφάσεως οὐ δίδει χώραν εἰς ἀναίρεσιν.

'Επειδὴ κατὰ τὸ ἔρθρον 6 τοῦ νόμου ΥΠΑ' τοῦ 1873 οἱ δηλώσαντες φυτείας διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπληρώνητο μέχρι τοῦδε φόρος ἐπικαρπίας ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου διὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, χωρὶς οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ ἔχωσι δικαίωμα ἀναγωγῆς ἢ ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου κατ' ἀκολουθίαν τὸ δικάσαν Ἐφετεῖον ἀπορρίψαν τὴν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγήν τοῦ δικαιοπαρόχου τῆς ἀνααιρεσιούσης, ὡς ἐνοικιαστοῦ τοῦ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένου φόρου ἐπικαρπίας τῶν ἐτῶν 1872 καὶ 1873 τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἀπαλλαγῆς τῶν φορολογουμένων ἐκ τοῦ ἀνωτέρω φόρου, ἐπράξε συμφῶνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ νόμου ΥΠΑ', καθ' ὅν ὡς ἔνω ἐξετέθη οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ἔχουσιν ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν φορολογουμένων ἀγωγήν κατὰ τοῦ Δημοσίου, οὐδεμίαν δὲ πρὸς ἀναίρεσιν ἔχει ἐπιρροὴν ἢ τυχὸν ὑπὸ τοῦ δικάσαντος Ἐφετείου δοθεῖσα τῷ ἀνωτέρω νόμῳ ἐσφαλμένη

ἐν τῇ αἰτιολογίᾳ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως; ἔρμηνεῖα, διότι τοῦ δικτακτικῆς τῆς ἀποφάσεως ὑποστηριζομένου ὡς ἔνω ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ νόμου, ἡ ἐσφαλμένη ἐν ταῖς αἰτιολογίαις ἔρμηνεῖα δὲν εἶνε λόγος ἀναίρεσεως.

'Αριθ. 18 (1897) Τμ. Α'.

Εισηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. ΠΑΠΑΔΗΣ

Τραπεζογραμμᾶτια Τραπεζῶν — ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία — ἰδιαιτέραι συμφωνίαι ἀνίσχυροι — συμφωνίαι καταβολῆς εἰς μεταλλικόν — ἐπικαταλλαγὴ — δηλώσεις ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ εἰσαγαγόντος τὸν νόμον ὑπουργοῦ.

'Επειδὴ κατὰ τὴν ὁρθὴν ἔρμηνεῖαν τῶν νόμων ΑΣΟΓ', ΑΣΟΔ', ΑΣΟΕ' τῆς 4 Νοεμβρίου 1885 τὰ τραπεζογραμμᾶτια τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἴονικῆς καὶ Ἡπειροθεσσαλίας κυκλοφοροῦσιν ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῇ ὀνοματικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ ὡς νόμισμα καὶ εἰσὶν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν ἐναντίαι δὲ συμφωνίαι περὶ τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῶν δὲν ἰσχύουσι συμφωνίαι ὁμοῦς περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ χρέους εἰς μεταλλικόν νόμισμα δὲν ἀπαγορεύονται καὶ ἐπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεκτὰ μὲν εἰσὶ καὶ τὰ τραπεζογραμμᾶτια πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν ἀλλὰ κατὰ τὴν σχετικὴν αὐτῶν ἀξίαν πρὸς τὸ μεταλλικόν νόμισμα — χρυσὸν ἢ ἄργυρον — Ἡ τοιαύτη δὲ τῶν ρηθέντων νόμων ἐννοία προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων κατὰ τὴν ψήφισίν των, καθ' ἃς ὁ εισηγησάμενος τοὺς νόμους ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι, ταύτην τὴν ἐννοίαν ἔχουσιν οὗτοι ὅτι «δύναται ἢ ὀφειλέτης νὰ πληρώσῃ εἰς τραπεζογραμμᾶτια, διότι μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν κυκλοφορίαν εἶναι νόμισμα τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ ἢ θέλει πληρώσει καθ' ὅν τρόπον ἀνταλλάσσεται ἢ λίρα πρὸς τὸ τραπεζογραμμᾶτιον, ἰσχύουσι ἢ δ' ἐπὶ τούτου ὅλαι αἱ περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν νομισμάτων διατάξεις.» Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν δὲ ταύτην ἐψηφίσθησαν οἱ ρηθέντες νόμοι ὑπὸ τῆς

Βουλῆς καὶ πρὸς δῆλωσιν τούτου κατεχωρίσθη αὐτολεξεῖ ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς δλόκληρος ἡ σχετικὴ τοῦ εἰσηγησαμένου τὸν νόμον ὑπουργοῦ ἄγορευσις.—πρακτ. συνεδρ. τῆς Βουλῆς τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Γ'. Βουλευτικῆς περιόδου. Συνεδρ. ΙΒ'. τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1885 καὶ συνεδρ. ΙΓ'. τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1885—κατ' ἀκολουθίαν τούτου εἶπόν καὶ τὸ δικάσαν ἐφετεῖον ὀρθῶς τοὺς ρηθέντας νόμους, ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσεν. (*)

Ἀριθ. 19 (1897) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. ΧΡ. ΚΟΚΚΟΡΗΣ
Κληρονομικὰ τέλη—ἀντιρρήσεις—ἀναίρεσις πότε
ἐπιτρέπεται—ἔφεσις.

Ἐπειδὴ ὁ νόμος ΩΙΔ' τοῦ 1880 ὁ ἐπιτρέπων μόνον ἀναίρεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐπὶ ἀντιρρήσεων ὡς πρὸς τὴν δῆλωσιν κληρονομικῆς παρουσίας κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887 ἐπιτρέποντος μόνον ἔφεσιν. Κατηργήθη δ' ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὁ νόμος

(*) Τὸ ζήτημα εἰς σφόδρα φιλονεικούμενον δὲν πιστεύομεν οἱ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμμάτων πρακτικῶς ἀνωτέρω νόμοι αὐτὸν μόνον νὰ ἐπεδίωκον τὸν σκοπὸν, νὰ καταστήσωσι δηλ. παραδεκτὰ τὰ τραπεζογραμματα εἰς τὰς διαφόρους πληρωμὰς, ἀποζημιώσεις, τῶν λαμβάνοντων ταῦτα διὰ τὴν πρὸς τὸ μεταλλικὸν νόμισμα διαφορὰν κατὰ τὴν τρέχουσαν ἴξιν τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου. Ἄν τούτο μόνον ὁ Νομοθέτης ἐσκόπει, εἶδε πρῶτος τὸ σημεῖον τῆς ἐκπτώσεως καὶ ὑποτιμήσεως τῶν τραπεζογραμμάτων. Οἱ νόμοι, οὗς ἡ ἀπόφασις ἐπικαλεῖται, ἐκύρωσαν τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα, δι' ὧν εἰ. χορηγήσεις δανείων πρὸς τὸ Κράτος ἀνεστάλη ἢ εἰς μεταλλικὸν ἐξυγύρωσις τῶν τραπεζογραμμάτων καὶ διετάχθη νὰ κυκλοφορῶσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Κράτος ὡς νόμιμον νόμισμα ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτῶν ἄξιᾳ ἢ τοῖς ἐξωμειωθῆσαν πρὸς τὸ μεταλλικὸν νόμισμα μὴ λαμβανόμενης ὑπ' ὅψιν ἄλλης συμφωνίας προὔπαρχούσης. Κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν κυρούντων τὰ Β. Διατάγματα νόμων, ἠρωτήθη ὁ εἰσαγγών τοῦ νόμου Πρωθυπουργός τί γενήσεται διὰ τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγὰς. Οἱ ἔχοντες λαμβάνειν ἕνεκα τούτων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, καθ' ὃν οἱ νόμοι περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δὲν εἶνε ὑποχρεωτικοί, θὰ λαμβάνωσι χρυσοῦ νόμισμα; καὶ ὁ Πρωθυπουργός ἀπήντησεν ὅτι θὰ πληρῶνται εἰς αὐτοὺς ἡ διαφορὰ ἢ δῆλωσις ὅμως αὕτη ἀντίκειται ῥητῶς εἰς τὸ γράμμα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Νόμου καὶ δὲν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τούτον. σημειωτέον ὅτι οἱ νόμοι

ΑΣΞΖ' τοῦ 1885. Ἀφοῦ δέ, ὡς καὶ τὸ Ἐφετεῖον δέχεται, ἡ περίπτωσις περὶ ἧς τοῦτο εἰδικασε περὶ ἐπιβολῆς κληρονομικῶν τελῶν εἰς τοὺς κατιόντας, ἢ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν καταργηθέντων νόμων ἀναφερομένη δὲν περιέχεται ἐν τῷ νόμῳ ΑΧΚΕ' οὔτε ὀρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ἔνδικόν τι μέσον ὡς πρὸς τούτο, ἔπεται ὅτι χωροῦσιν ὡς πρὸς τὰς περὶ τοιούτων κληρονομικῶν τελῶν ἐκκρεμῆς δίκας αἰ τῆς Πολιτ. Δικονομίας περὶ ἐνδίκων μέσων γενικαὶ διατάξεις, καθ' ἃς κατὰ τὸ ἄρθρ. 812 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις ὥστε ἀπορριπτέα ἢ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως ἔνστασις ὡς μὴ βᾶσιμος, λόγῳ δὲ ποσοῦ εἶναι δεκτὸν τὸ μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς ὀριστικῆς τοῦ πρωτοδικείου ἀποφάσεως (ἄρθρ. 437 καὶ 748 αὐτοῦ) τούναντιον δ' εἶπόν τὸ Ἐφετεῖον κακῶς ἐφήρμοσε τοῦ ἀνωτέρω περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ παρεβίασε τὰς ἀνωτέρω οὐσιώδεις διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ ἕνεκα τούτου ἀναρτεῖται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις κατὰ τὸ ἄρθρ. 807 ἐδ' 7 αὐτῆς.

ἡμῶν καὶ τὰ διατάγματα εἶνε ἀντίγραφα Ἰταλικῶν νόμων, καὶ αὐτοῖσι δὲ τούτων κρατούντων ἠγέρθη τὸ ζήτημα, περὶ δὲ δὲν ἦτο συμφωνος ἡ νομολογία ἐχρείσθη λοιπὸν τὸ κακὸν νὰ διορθωθῇ διὰ ῥητοῦ νόμου, ὅστις παρ' ἡμῶν ἐλλείπει. Φαίνεται τούτον θέλει ν' ἀναπληρώσῃ ἡ διδομένη παρὰ τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐρμηνεία ἀλλ' ὅτι αὕτη εἶνε βεβιασμένη δῆλον ἐκ τῶν σκέψεων τῆς ἀποφάσεως καθ' ἃς, ατὰ τραπεζογραμμάτια κυκλοφοροῦσιν ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ τῶν ἄξιᾳ ὡς νόμισμα, ἐναντίων συμφωνιῶν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τούτων μὴ ἰσχυροῦσιν συμφωνία ὅμως περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ χρέους εἰς μεταλλικὸν νόμισμα δὲν ἀπαγορεύονται καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει δεκτὰ μὲν εἶτι καὶ τὰ τραπεζογραμμάτια, ἀλλὰ κατὰ τὴν σχετικὴν πρὸς τὸ μεταλλικὸν νόμισμα ἄξιαν τῶν οἱ νόμοι ὅμως, οὗς ἡ ἀπόφασις ἐπικαλεῖται, ἐπιβάλλουσιν ὑποχρεωτικῶς τὴν ὀνομαστικὴν ἄξιαν περὶ ἄξιας ὅμως σχετικῆς πρὸς τὴν ἄξιαν τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου οὐδὲν λέγουσι. Ἐν τούτοις σχετικῇ Νομολογίᾳ ὄρα 260 (93) Θέμ. Δ'. σ. 424 Γνωμοδ. Τσιβανοπούλου σ. 425,—264 (94) Ε'. σ. 502 Γνωμ. Τσιβαν.—Ἐφ' Αθ. (547) (92) Γ. σ. 214,—2008 (92) Δ'. σ. 24—1185 (93) Δ'. σ. 505—3175 (94) ΣΤ'. σελ. 294—1453 (95) Ζ'. σ. 86—1504 (95) Ζ'. σ. 87—309 (96) Ζ'. σ. 202—826 (95) Ζ'. σ. 244—1175 (96) Ζ'. 537. Ἐφ Πατρ. 28 (94) Ε'. σ. 394 1254 (95) Ζ'. σ. 461. Ἐφ. Λαρίσ. 158 (91) Β'. σ. 393—Ἐφετ. Ναυπλ. 605 (94) ΣΤ'. σ. 126. Πρωτοδ. Ἀθ. 9266 (94) Ε'. σ. 551. Πρωτοδ. Σύρου 147 95 Ζ'. σελ. 79 Λυκούδης Θέμ. Α'. σ. 83, 104, 114, 130, 146.